

Wyjątkowy związek ludzi z psami może sięgać nawet okresu pomiędzy 27 a 40 tys. lat temu - wynika z analiz materiału genetycznego wilka, którego szczątki znaleziono na syberyjskim półwyspie Taimyr. Wyniki badania przedstawia "Current Biology".

Na podstawie wcześniejszych badań genomu naukowcy przyjmowali, że przodkowie współczesnych psów pojawili się na Ziemi pomiędzy 11 a 16 tys. lat temu. To znaczy, że do udomowienia wilka doszło u schyłku ostatniej epoki lodowcowej.

"Psy mogły zostać udomowione o wiele wcześniej, niż się generalnie uważa" - mówi teraz Love Dalén ze Szwedzkiego Muzeum Historii Naturalnej.

Wskazują na to badania małego fragmentu kości, znalezione podczas ekspedycji na syberyjski półwysep Taimyr. Początkowo naukowcy nie zorientowali się, że to kość wilka; ustalili to dopiero w laboratorium, dzięki testom genetycznym.

Na Półwyspie Taimyr wilki nie są rzadkością, dlatego teoretycznie kość mogła należeć do jednego ze współczesnych wilków. Naukowcy postanowili jednak zbadać wiek kości metodą radiowęglową. Dopiero wtedy zorientowali się, z czym mają do czynienia: kością wilka z Tajmyru, żyjącego 35 tys. lat temu.

Badania genomowe wskazują natomiast na to, że wilk z Taimyru reprezentuje populację żyjącą najbliżej okresu, w którym z linii wilczej wyłonili się przodkowie współczesnych psów.

Badania DNA pokazują również, że dzisiejsze husky syberyjskie i psy grenlandzkie dzielą z tajmyrskim wilkiem niespodziewanie dużą liczbę genów.

Badania DNA mogą "dostarczyć bezpośrednich dowodów na to, że husky syberyjskie, jakie widzimy na naszych ulicach, mają wspólnych przodków z wilkami, przemierzających północ Syberii 35 tys. lat temu" - mówi pierwszy autor badania, Pontus Skoglund ze Harvard Medical School i Broad Institute. Ujmując to w szerszym kontekście można więc powiedzieć, że "ten wilk żył zaledwie kilka tysięcy lat później, niż moment, w którym z Europy zniknęli neandertalczyk, a ludzie współcześni zaczęli zasiedlać Europę i Azję" - powiedział.

Naukowcy nie są zgodni, w którym miejscu na świecie doszło do udomowienia wilka. Na podstawie niektórych badań molekularnych wnioskuje się, że było to w Azji Środkowo - Wschodniej. Z reguły przyjmuje się, że nie było to wydarzenie jednorazowe, a raczej wielokrotne, niezależne od siebie epizody. Naukowcy sądzą, że podczas udomawiania zwierząt dochodziło do ich wstecznego krzyżowania z wilkiem. (PAP)

zan/ krf/

Źródło: <http://naukawpolsce.pap.pl>

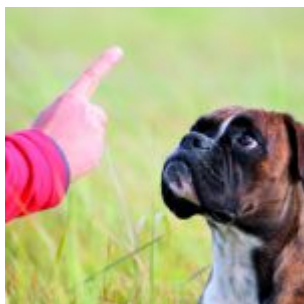
Promowane

- [Szczotka pasta...](#)

- [Uraz pupila](#)

- [Psychologia zwierząt - cz. X. Uczenie się i zrozumienie](#)

- [Wakacje na cztery łapy: wakacyjne SOS](#)

- [Okolo 1/4 badanych psów cierpi z powodu złamań zębów – przełomowe badanie umożliwia stworzenie standardu bezpieczeństwa gryzaków dla psów](#)